

8. Fejezet – A hős halálistenként mások után leselkedik II.

Üldözni kezdtem a menekülő férfit.

Már tudtam róla, hogy ez az ember megegyezett a huligánokkal, akik korábban rám támadtak. Persze ismertem a megállapodás tartalmát is. Ha tudni szeretnéd, hogy miért, azért, mert előző életemben is ugyanezt játszották el velem. Akkor erőszakkal felfedtem mindent, amit rejtegetni próbáltak, köztük a város menedzsmentjét és belső kereskedelmét. Ezzel megtudtam azt is, hogy ki áll az egész mögött.

Épp ezért voltam biztos benne, hogy a kém titokban figyeli valahonnan a jelenlegi helyzetemet. Azonnal levontam a következtetést, hogy jelenteni fogja az eseményeket a színpalak mögött tevékenykedő Szaros Szemüvegesnek. Ezért kapva kaptam a lehetőségen, és követtem őt arra a helyre, ahol a Szaros Szemüveges tartózkodott.

Emlékeztem arra a helyszínre, ahol először találkoztam a nyomornegyed főnökével, de még ha oda is mennék, nem biztos, hogy ott lenne. A szemüveges gyakran került célkeresztbe, ezért egy mágikus eszközzel folyamatosan változtatta az épületének helyét a nyomornegyedben.

Miközben üldöztem és elrejtettem előle a jelenlétemet, ellenőriztem a státuszomat. Ekkor tűnt fel, hogy megszereztem két új képességet: [Orvvadászat: 2. szint] és [Jelenlét elrejtése: 1. szint]. Pont, ahogy gondoltam, sokkal könnyebben sajátítom el az új készségeket, ha már megtanultam azt az előző életemben. Bár a képzettségi szintjeim vissza lettek állítva, de már tudtam, hogyan aktiváljam őket. Emiatt, azt hiszem sokkal, de sokkal gyorsabban leszek képes javítani a képességeim szintjén.

Miközben üldöztem és ezeken a dolgokon gondolkoztam, feltűnt, hogy elég ideges, és a lehető legrövidebb úton vezet el a titkos rejtekhelyre.

Az előző életemben nagyon meglepett ennek a kémnek az óvatossága. Elvégre korábban egyike volt az ország legintelligensebb hírszerzőinek.

Azt is el kellett ismernem, hogy információ brókernek is elég találékony. Azonban gyáva is. Ő egy olyan ember, aki a saját túlélését helyezi előtérbe és elmenekül a veszély elől. Már attól megijedt, hogy megérezte a vérszomjamat, amikor megöltem a banditákat, pedig nem is ő volt a célpont.

Egymás megölése mindennapos eseménynek számított ezekben a nyomornegyedekben. Valaki képes lefejezni egy gyereket, hogy megszerezzen egy darabka kenyeret, de vannak olyanok, akik élet-halál harcot vívnak egy rothadt gyümölcsért. A pszichopata gyilkosokat, akik gyakran megjelennek a gettókban, általában a nyomornegyedek vezetői ölik meg.

Rendkívül ritka eset, hogy egy nap elhalálozás nélkül érjen véget. Még most is, miközben követem a kémeket, vannak olyanok, akik az ételért harcolnak.

Csakúgy, mint az előző életemben, ez a kém érzéketlennek tűnt mások halálával szemben. Megérezhette a veszélyt, amikor megöltem azokat a banditákat, ezért gondolhatta, hogy elveszem az életét, ha felfedezem a jelenlétét.

Miután a férfi belépett az épületbe, vártam egy kicsit, mielőtt követtem volna.

Egy családi hangulatú, acélból készült kapu fogadott, két kihelyezett vízköpő szoborral.

「Mi a jelszó?」

「Á, elfelejtettem azok miatt az idióták miatt...」

Megvakartam a fejemet, és egy pillanatra elgondolkoztam azon, hogy ezt most csúnyán elcsesztem. Legutóbb kényszerítettem a kémeket, hogy nyögje ki a jelszót, most azonban nem akartam nagy felhajtást, ezért elhatároztam, hogy titokban követem. Ezzel viszont buktam a belépőmet.

Akivel most találkozni akarok, az nem a bosszúm célpontja. Tény, hogy nem az ellenségem, de nem is a szövetségese. Megismétlem, egyáltalán nem a szövetségese. Ő az a fajta ember, aki bármit megcsinál, ha

haszna van belőle. Ez azt is jelenti, hogy bárkivel képes összeállni, amíg van pénz a dologban.

Egy dolgot tudok biztosan, hogy sosem hazudott. Eltekintve ettől, fogalmam sincs, hogy milyen módszerekhez szokott folyamodni. Ő az a fajta ember, aki első perctől nyíltan kijelenti, hogy ha több hasznot húzhat máshol, a hűsége nincs kőbe vésve.

Ez egy olyan kapcsolat, amiben kihasználják egymást a felek.

Még így is, ő volt a legtisztességesebb azok közül, akikkel kapcsolatban álltam. Ezenkívül ő az egyetlen, akinek eladnám a lopott nyakláncot. Nem lenne semmi hasznom abból, ha ellenségként jelennék meg előtte már az eladási tárgyalások elején. Ha rossz benyomást keltek, bosszút fog állni rajtam.

Rendkívül óvatosan kell cselekednem, amikor felveszem vele a kapcsolatot. Ha hibázok, akkor úgy húz ki belőlem információkat, hogy észre se veszem. Ezeket az információkat pedig megvásárolhatják brókerek, mint például ez a kém. Annyi a dolgom, hogy mindig fizessek neki a titoktartásért, és akkor sosem fog róla beszélni.

A jó fizikumával, harci bölcsességével, alkímiai tudásával és hihetetlen kiértékelő képességével, a Szaros Szemüveges nem olyan ember, akit csakúgy félvállról vehetek.

[Lehet, hogy váratlanul jött, de megengednéd, hogy találkozzak a főnököddel?]

[Kérem a jelszót.]

Úgy tűnik a vízköpők nem hajlandók tárgyalni. Nem hiszem, hogy a Szaros Szemüveges ugyanazt a jelszót használja, de egyet ismertem. Tehát nincs más lehetőségem, mint kipróbálni azt, ami olyan 3-5 év múlva lesz neki.

[... ... [Nezulla Nyúl kifordított bundája.]]

[Helytelen. Azonnal távozz. Hívatlan vendég vagy.]

[Ch-, Ha előre tudtam volna, hogy így végződik, akkor meg sem próbáltam volna.]

Kőszárnyukkal csapkodva, a látszólag mozdíthatatlan vízköpők, leugrottak a talapzatról. Úgy indultak meg felém, mintha egy megsemmisítendő célpont lennének. Szájukat kitéve kántálásba kezdtek, azonban, ugyan ebben a pillanatban már rohantam is feljűk.

Ellentétben a sárkány lehelettel, ami elég nagy területen tud hatalmas károkat okozni, a vízköpő lehelete lézersugárszerűen csak egy irányba haladt, és a tartománya is nagyon korlátozott. Habár a képességeimet lepecsételték, az ember alkotta vízköpők még így sem voltak ellenfelek az egyszerű mozdulataikkal.

Átcsúsztva a nyaláb alatt, megütöttem az egyik vízköpőt. Ahogy várható volt, a bőre olyan kemény volt, hogy a jelenlegi állapotomban nem tudtam áttörni. A mágiámat a lábamba és szemembe irányítottam, amik így felerősödtek, a maradék mágikus erőmet pedig a kezembe, hogy az is ideiglenesen feljavuljon. Habár azok a testrészek, ahová mágiát összpontosít az ember, hihetetlenül megerősödnek, de a többi helyen drámaian elgyengül a test. Ez kétségbeesett lépésnek tűnt, de ezekkel a száználmas értékekkel nem lesz esélyem életben maradni, ha eltalálnak.

Képes lettem volna elkerülni ezt a stratégiát, de ahhoz szükségem lett volna egy lélek kardra, ami az ütőkártyám és nem szívesen tárnám fel. Habár nem tudok segíteni azon, hogy már használtam a [**Tűz Pókláb Kardot**] a huligánokon, arra is figyelniem kellett, hogy valószínűleg a Szaros Szeműveges nyomon követhet a vízköpőkön keresztül. Nem szívesen adtam volna ki neki információkat magamról.

Sőt, a vízköpők tűzelementáloknak minősülnek, más szóval képesek a magas hőmérsékletnek is ellenállni. Félelmetes ellenfelek a tűzmágusoknak, akik a támadóvarázslataikkal tűnnek ki. A pengém hosszát és hőmérsékletét figyelembe véve, könnyen rá lehet jönni, hogy nem sok haszna lenne a vízköpőkkel szemben. Így a [**Tűz Pókláb Kard**] lenne a lehető legrosszabb választás affinitás szempontjából.

Annak köszönhetően, hogy mágia manipulációval irányítottam a belső mágikus erőmet, megtakaríthattam belőle egy keveset. Habár megvan a maga árnyoldala, egy ilyen támadó erejű vízköpő nem valószínű, hogy meg tudna ütni.

[Guruuu!?]

[Gugaa!?]

Először a szárnyukat törtem össze, ezzel megakadályozva, hogy az égbe emelkedjenek. Miközben elkábultak a támadásomtól, ráléptem a karjaikra, ezzel korlátozva a mozgásukat. Tehetetlenné váltak, amint a lábuknál fogva felemeltem és a földhöz vágtam őket, amitől görögdinnyeként nyílt szét a koponyájuk. De a harc még nem ért véget. Egy vízköpőnél nem számít a testének állapota, addig képes harcolni, ameddig van energiaforrása. A szétnyílt fejüket megfogva kinyomtam a szemüket, ami az őket működtető mágia forrása volt, ezzel végleg elhallgattathattam a támadóimat.

[Ki?! Ki a fene vagy te?!]

Egy közepes testalkatú, magányos férfit vonzottak ide a harc hangjai. Kivonta a kardját és felém kezdett rohanni. Mivel már nem lehetett békés módon lerendezni, ezért belefúrtam az ujjamat a vízköpő beszakadt szemgödrébe, és a támadó felé lendítettem, aminek következményeként leszakadt a vízköpő feje.

[Guuhaaah!?]

A váratlan támadásom miatt a férfi nem tudta elkerülni a vízköpő testét, ezért nekicsapódott a falnak.

Úgy tűnik, hogy a törött csontjai átszúrták a belső szerveit. Háttal a falnak elkezdett lassan lecsúszni a padlóra és vért köhögött fel.

[Te gazember... hogy merészelted bántani Hamnz-t?!]

Otthagyva a támadót, amint beléptem az ajtón, egy finom vonású, vézna férfi rontott rám, kivont karddal. Ez alkalommal a [Tűz Pókláb Kardot] használva kivédtem a csapást és, ha már a kezemben volt, a vízköpő fejjel megütöttem a térdét, amitől a földre kényszerült. Ekkor megragadtam a kezét és ráléptem a hátára, miközben kifecamítottam a karjait. Végül, minden végtagját szétfeszítettem és elmozdítottam a helyéről.

「Guhh... Uuaaa!!??」

「Te!! Te kis szaros, hogy képzeled!？」

Problémássá válna, ha egyszerre több ember támadna rám, ezért kiterjesztettem a mágiával felerősített hatalmas és felülmúlhatatlan vérszomjamat tükröző aurámat.

A Szaros Szemüveges által alkalmazott személyzet másmilyen volt, mint a vízköpők. Legtöbbjük középszerű kalandor vagy bukott lovag. Más szavakkal mágiaellenállással nem rendelkező izomagyúak, akik ellen a mágiával felerősített vérszomjam volt a tökéletes trükk.

Körülnéztem, de nem láttam azt az embert, aki megfigyelt engem. Nagy valószínűséggel épp most tesz jelentést rólam a Szaros Szemüveges irodájában, ami a csarnok végén, a második emeleten található.

Hirtelen lenézve, egy megnyújtott végtagú, karcsú embert találtam. Nos, lehet jobb lenne őt használni a vérszomjam kieresztése helyett. A barátságos légkört már így is lehetetlen lesz megalkotni, mivel összetörtem a vízköpőit és megsebesítettem az embereit.

Megragadtam a karcsú férfi tarkóját és elindultam fel a lépcsőn, figyelmen kívül hagyva a fájdalmas nyögéseit, ahogy folyamatosan beveri magát a lépcsőfokokba.

Amikor elértem a csarnok végén levő szobát 'Hangszigetelő', 'Fizikai és mágikus akadályok' zárták el az utamat. Mivel mindkét kezem foglalt volt, ezért nem maradt más választásom, mint az összes mágikus erőmet egy pillanatra a lábamba koncentrálni berúgni az ajtót.

「Helló, valószínűleg te vagy ennek a szemétdombnak a főnöke.」

Azért szólítottam meg így, hogy a Szaros Szemüveges az első találkozásunkként gondoljon erre az esetre.

Bent az irodában, nyugodt arccal nézett rám, ami lehetlenné tette, hogy olvassak a gondolataiban. Mellette pedig az általam követett személy, az útmutatóm, aki sápadtan nézett felém.

[Köszönöm, hogy elvezettél ide. Ezért megbocsátok a korábban törtétekért.]

Miután ezt mondtam, a tekintetemet a Szaros Szemüveges felé fordítottam és felvettem az üzleti mosolyomat.

Az alkudozás pedig megkezdődött.